Really, two is liable

לעולם שתים חייב –

OVERVIEW

The גמרא initially assumed since the ברייתא states that the dispute between מרא and יד is in a case where the לוה admitted to owing three; this should indicate that if he admitted to owing (only) two he would be פטור from a presumably because admitting two is considered שבועה, presumably because admitting two is considered שבועה; proving that is הילך is בטור מרא חפשר ממרא הייב is הילך. The אבועה מחייב is הילך שבועה הייב is הילך שבועה הייב is הילך מטור מייב is הייב is הילך שליש is הייב is הייב is הייב is שליש than how can חייב is שליש. Our חייב explains this.

חוספות anticipates and responds to the following question:

ואף על גב דשתים חייב –

And even though the גמרא is presently assuming that שתים is חייב a שבועה, nevertheless -

- חשיב ליה רבי עקיבא משיב אבידה

ר"ע considers him to be a משיב אבידה when he admits to שלש, even though he has no שלש that he could have said שתים for שתים is also שבועה a הייב. The reason he is considered a משיב אבידה is because -

דכשאמר שתים נראה יותר נאמן לפי שהשטר מסייעו:

When he would say שתים, he would appear to בי"ד more believable since the שטר supports him, and nevertheless he claimed שטר that makes him a משיב אבידה and he is פטור משבועה.²

<u>SUMMARY</u>

ר"ע considers שלש משיב אבידה even if חייב is חייב, since by שתים it is a more believable claim.

¹ Usually by a מינד אבידה (מינו מינו שוב אבידה) we accord him the rights he would have if he was not אבידה (or he claimed the משיב אבידה משיב אבידה since he could have admitted only משים since he could have admitted only to שחים, however) even if he would have claimed שחים he would have to swear, why therefore should he be משב אבידה when he admitted to שליי?! [Alternately; חייב si שחים be asking if משיב אבידה (and ישרים considers to be a משיב אבידה because he could have said משיב אבידה than any other case of מודה במקצח, where we could equally argue, why should he swear; he should be considered a משיב אבידה, since he could have admitted (slightly) less than he is currently admitting. חוספות האשר would be that here there is an advantage in claiming משיב אבידה because משרם there is no difference in the level of his מדוב regardless of how much he admits.]

² According to the הנ"מ later in the אמרא however, if שתים would be שלש would not be פטור משבועה would not be אערומי קא אערומי קא מערים. See 'Appendix' for an tentative alternate explanation

THINKING IT OVER

תוספות claims that by יותר נאמן. Why did not תוספות say that by שתים he is saving מילע $!^3$

APPENDIX

In the case of a מיגו there is the actual טענה and what he could have claimed — the מיגו. The טענה, if it were believed, would afford this טענה all the benefits that the מיגו דמזוייף would have afforded; for instance in the מיגו סל פרעתי במיגו דמזוייף and החזרתי שיא would acquit him (if believed) as much as מזוייף and נאנסו . It is therefore presumed that the טענה annot afford the מיגו מיגו more protection that the מיגו . In the case of פרעתי במיגו (just as he would collect with קיום by the מיגו מיגו (מזויף מיגו of טענה החזרתי סטענה by the מיגו הפועה, just as the would acquire מיגו piust as the in well as the well as the well as the in well as the well as t

However by משיב אבידה the actual טענה obligates the משיב אבידה more than the 'משיב אבידה would have. Let us take the classical case of משיב אבידה; the case of משיב אבידה לא ישבע מפני תיקון העולם. The מ"א is returning the wallet; the owner claims there was money in the wallet. If we were to apply the traditional מיגו concept here, the טענה of the מ"א is, 'here is the wallet (but no more)', and the 'מיגו' would be 'there is no wallet at all'. The טענה is offering more to the owner (the wallet) than the מיגו (which is nothing).

שבועת מוב"מ is that the מ"א does not swear the שבועת מוב"מ because of מיגו (and not necessarily because of a עדים). It seems that according to עדים (and/or the owner) that saw him pick up the wallet, where he does not have the owner) that saw him pick up the wallet, where he does not have the obligated to swear, no one will pick up אבידות because of the complications that may ensue. The משבועה is משיב אבידה (even if there is no מיגו because he is giving to the claimant more than he is actually required to give. He could have walked right past the אבידה, and there would be no monetary claim against him. He obligated himself where it was not required. In our case where the מלוה admits to שתים has no more strength of מיגו (מיגו if we assume that שתים if or a מיגו has no more strength

-

 $^{^{3}}$ See מהר"ם, סוכ"ד אות מה and אמ"ה אמ"ה אמ"ה אמ"ה

⁴ If there are no עדים that he picked up the אבידה, then he is פטור מדאורייתא from a שבועה since he has a מיגו since he has a פטור מדאורייתא since he has a מיגו (since בשקרו מכיר בשקרו אין חבירו מכיר בשקרו אין העולם and not merely because of ג, א תוס' ד"ה מפני See ג, א תוס' ד"ה מפני ה. א בתוס' ד"ה ורבי footnote # 4 and TIE כתובות יה. א בתוס' ד"ה ורבי

than the מיגו. If the שבועה is שבועה (as we maintain now that חייב is חייב is שריב (מדער מא שבועה) then the תוספות (שלש) is also חייב שבועה. However ר"ע argues that סלע considers him a משיב אבידה for he is paying an extra סלע which he was not obligated to, therefore he is a משיב אבידה and פטור משבועה.

The question however arises how can we consider him a משיב אבידה? By a regular משיב אבידה he had the option of not picking up the item; however here there was a claim against him; the מלוה claimed משיב and had a שטר; why should he be considered a משיב אבידה for the extra סלע. He seemingly could not ignore the claim of the מלוה; especially that we now see that he indeed owes him שלש. Can that be considered a משיב אבידה?!

תוספות explains that since השטר מסייעו and if he would claim שתים he would be שתים משיב אבידה is a משיב אבידה. There is no claim against him above שתים שתים. He is giving more than he is required. No מיגו is necessary; he is משיב אבידה because he is a משיב אבידה. 5

The הנ"מ later in the גמרא disagrees and claims that הנ"מ is only when there are no ulterior motives. In the case of משיב אבידה he is gaining nothing by returning the wallet (over not returning it at all). However here it is not a pure משיב אבידה for he may have an ulterior motive; he does not want to swear. 6 נבאר הטוב יכפר בעדי.

However there is a difference between the גמרא גורים (חציה שלי) where everyone agrees that he is not a אבידה (for סלעים אערום (סלעים אמרא אבירה) where it is not so evident that all agree that he is not a מערה אבידה ווא משיב אבידה (שנות אבידה ווא אבידה ווא משיב אבידה ווא משיב אבידה ווא הבידה ווא משיב אבידה ווא השלי ווארים (סענה האבידה ווארים) משיב אבידה ווארים (סענה שלי השלי השלי) ווארים ווארים ווארים ווארים ווארים ווארים משיב אבידה ווארים ווארים (סענה שלי משיב אבידה ווארים ווארים) משיב אבידה משיב אבידה משיב אבידה ווארים משיב אבידה משיב אבידה משיב אבידה ווארים ווארים ווארים ווארים ווארים אבידה משיב אבידה ווארים ווארי

In summation; in the category of משיב אבידה (where one gives more than he is required to, and can attempt to give less), there are three levels discussed here. a) The regular משיב אבידה who did not have to give anything and has no ulterior motive for giving. He is מיגו מיגו משבועה מפני תיקון העולם.

b) The שתים אבידה משיב אבידה (by סיננת שלש), where he had the option of offering only שתים (where he would be סינת משיב אבידה) and nevertheless gave שלש, he is (perhaps) considered a משיב אבידה according to "ר"ע even though he may have an ulterior motive. c) In the case of חציה שלי where he is giving more; however both claims (חציה שלי) are equal, and there is an ulterior motive, this is definitely not a משיב משיב מחל is חייב בשבועה.

_

⁵ This is included in the מיקון העולם; people will refuse to be honest and pay what they owe if we require them to swear. They would rather pay less.

⁶ The אערומי גays he is not a משיב אבידה since אערומי קא מערים (he has an ulterior motive). However the גמרא does not say that he is not a משיב אבידה since there is no שתים (if שתים swears then שלש swears). The reason is because if indeed he is a מיגו is not necessary!

See the א, ממרא המרא גמרא מחשב מחשב משונה שלי by the מרא הציה, which the מרא גמרא ומרא הפרא גמרא מרא משיב אבידה to as a משיב אבידה (מיגו (מיגו). He is considered משיב אבידה because he is giving the other person half, where it was not required. There is no מיגו (סולה שלי (כולה שלי to exempt him from שבועה since כולה שלי is also required to swear. The argument was that he is a משיב אבידה משיב אבידה The refutation is the same as here; he is אערומי קא מערים (he has an ulterior motive).